

ממטבחה של מטפלת

אתכונ'ס לחיים טובים יותר

גליון
17

כ"א חשוון - 22.11

לתגובות והצטרפות:

יהודית שולם

shulemy@hotmail.co.il

בין המילים (או ה'מילים')

בשבוע הבא אשתף בחוויית קניית הבגד. הפעם בחרתי להביא הארה על הקידמה, ואת המשוב של בני יריב על העלון הקודם. אמנם אין קשר בין שני המדורים, אז מה?

כמה חמוד לפגוש אנשים ולשמע את השאלה 'הבר מצווה הייתה כבר?' כלומר קוראים את העלון שלי, ומתמצאים במה שקורה. זה יקרה בעוד כשבועיים.

מזוית אישית

סיפור הקומקום:

קומקום חשמלי? שאלתי. והיא ענתה 'קומקום שמחברים לחשמל במקום לשים על הכיריים'. 'הקומקום השורק שלי עונה בהחלט על הצרכים שלי', חשבתי לעצמי.

כשהגיע יום ההולדת של אבי ז"ל, עלה בדעתי לקנות עבורו את הקומקום החשמלי, וכך הוא הגיע אלינו הבית (תמונה מספר 3). למותר לציין שמהר מאד עברנו כולנו להשתמש בו, ולא הבנו איך הסתדרנו קודם.

ושבו במפגש עם חברה, ראיתי על השיש משהו שנראה קצת כמו חללית, עם אורות ולחצנים (תמונה מספר 4). לשאלתי, היא ענתה בטבעיות, 'מה זאת אומרת, זה שומר חום'. 'ולמה צריך שומר חום?' שאלתי. 'כדי שמיד אפשר יהיה למזוג מים חמים, בלי לחכות אפילו רגע. 'זה כבר ממש מוגזם', הרהרתי, מה, אי אפשר לחכות שלוש דקות עד שהמים יתחממו?

אתם בוודאי מנחשים את ההמשך, לא ארכו הימים ושומר החום הגיע גם אלינו. בשלב זה אני רכשתי בר מים המוזג מים חמים קרים וחמים גם בשבת (תמונה מספר 5). אני אניח לכם להחליט מהו מוסר ההשכל של הסיפור.

לפני שנים רבות היה כלי שתפקידו לחמם מים. בקצהו העליון היה פתח להכנסת מים מהברז, ובאמצעיתו זרבובית ממנה נמזגו המים לכוס (ראה תמונה 1). כשחשקנו בקפה, מילאנו את הקומקום מים וחיכינו שהם יתחממו. אז, היה חבל לנו על הזמן (כפשוטו) ולכן עשינו דברים אחרים בינתיים. הבעיה התעוררה כשנזכרנו בקומקום מאוחר מדי ומצאנו שכל המים התאדו.

מישהו חכם המציא את הקומקום השורק (תמונה מספר 2). העיצוב שונה קמעה, ובקצה הזרבובית הוכנסה משרוקית. אוי כמה שזה הקל, כשהמים רתחו הזעיקה אותנו המשרוקית, וכך יכולנו לנצל את הזמן וגם לשתות קפה כאוות נפשנו.

יום אחד ביקרה אותי חברה (מאירה קמיצי, אם זה מעניין מישהו) וכמובן מאליו נכנסנו למטבח (שם כפי הידוע מתנהלות השיחות המשמעותיות בביתנו) וכעניין שבשגרה העמדתי את הקומקום להכנת הקפה המתבקש.

'מה, אין לך קומקום חשמלי?' שאלה מאירה. 'מה זה

תמונה 1

תמונה 5

תמונה 4

תמונה 3

תמונה 2

גלויות קוראים תגובה למדור זוית אישית 'הרהורים אחרי הבחירות'

2. אם אתם הייתם יכולים להיות נשיאים של איזה מדינה שאתם בוחרים לקדנציה של 4 שנים, איזה מדינה הייתם רוצים להנהיג.

3. אם הייתם יכולים לשנות חוק אחד במדינת ישראל, מה הוא היה ולמה?

4. האם אתם חושבים שעיסוק בפוליטיקה משחית או שהתחום מושך אנשים עם נטיות כאלו?

5. האם אתם חושבים שיש קבוצות באוכלוסייה שיש ליטול מהם את זכות הבחירה?

6. האם אפשר/ראוי ללמד ילדים מגיל צעיר להיות מנהיגים/פוליטיקאים ראויים כדי שבבגרותם הם אכן יהיו כאלו? (ואל תגידו שללמד מסילת ישרים זה הפתרון, בתי הכלא הרי מלאים בחובשי כיפה)

לסיכום, אם אני קורא מאמר ואחרי 2 שורות אני יודע כבר מה יהיה בסופו, אז כל שאר המאמר היה בעצם מיותר. אם הדיון תמיד מגיע לתשובה הנכונה והבנאלית אז מה הטעם של הדיון?

הבחירות בארה"ב, כמו כל אירוע אקטואלי, הן הזדמנות להרהר בשאלות הרבה יותר מהותיות מאשר "לאן אנו רצים ולאן הם רצים".

הרי התורה הקדישה המון פסוקים לדיונים על מבנה שלטוני. החל מדיני מלוכה, דרך מפקדים, וכלה בהפרדת מערכת השיפוט ממערכת המלוכה.

אני חושב שאת עושה לקוראים שלך חיים קלים מידי כאשר את מביאה להם את התשובות הנכונות מוגשים על מצע של כן לא שחור לבן. או במילים אחרות, זה לא ממש חוכמה להסביר לקוראים שיותר טוב להיות יהודי מאמין מאשר פוליטיקאי מפסיד. אם אני קורא מאמר ואחרי 2 שורות אני יודע כבר מה יהיה בסופו, אז כל שאר המאמר היה בעצם מיותר. אם הדיון תמיד מגיע לתשובה הנכונה והבנאלית אז מה הטעם של הדיון? בואי תאתגרי את הקוראים עם משהו שהתשובה לא ניתנה עוד לפני שהשאלה נשאלה.

הנה כמה אתגרים לדוגמא:

1. אם ממנים אתכם להיות נשיא ארה"ב לשבוע, מה הייתם עושים בשבוע הזה?

יריב

נקודת השפל הייתה המקום עליו בניתי מחדש את חיי

